

Dolmen del Mas Bou-Serenys

Fitxa

Altres noms: Dolmen del Mas Bouserenys, Dolmen del Mas Bousarenys, Dolmen del Mas Boussarenys.

Coordenades: 41° 49' 54"N - 2° 59' 48"E - 157 m.

UTM: 31 N - 499730, - 4631102.

Població: Santa Cristina d'Aro.

Comarca: Baix Empordà.

Tipus: Sepulcre de corredor de cambra rectangular.

Període: Neolític Final a Calcolític (2500 ac / 1800 ac).

Descobridor: Descrit per Manuel Cazurro i Ruiz al 1912.

Excavacions: A. Klaebisch, al 1918. LL. Esteva al 1953.

Materials: Part perduts de l'excavació de Klaebisch. Els trobats a l'excavació d'esteva dipositats al Museu Municipal de Sant Feliu de Guíxols. Nombrosos fragments d'ossos humans i diverses peces dentàries. Destacar, de sílex, 10 ganivets (3 grans, 7 més petits), 6 puntes de sageta; de ceràmica, fragments de vasos campaniformes, 1 vas llis fet a mà; d'ornament, uns 20 grans de collaret de calaïta i d'esteatita i una placa ovalada de pissarra amb vores aplanades.

Planta: LL. Esteva, al 1957.

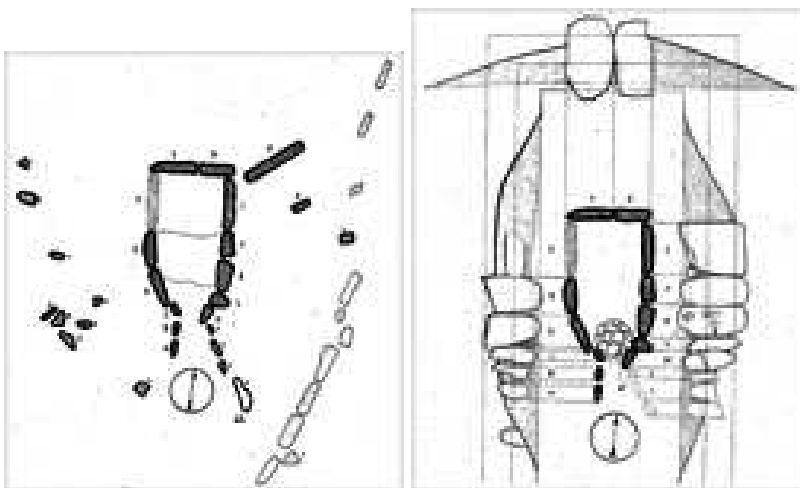
Orientació: Entrada: Sud-est (170°).

Dimensions: Interiors: 6 m de llarg, 1,8 m d'ample i 1,7 m d'altura màxima.

Túmulo: Artificial de tendència circular. Restes molt visibles del túmul, lloses radials d'ancoratge i el cròmllec.

Lloses: De granit. Conserva 10 lloses de la cambra, 5 del corredor i una de coberta reposada per Ll. Esteva al 1953. Les 2 lloses laterals de ponent escapçades per picapedrers, 1 re-emplaçada per un bloc erràtic de contrafort. A llevant, a poca distància de l'entrada hi ha 1 llosa caiguda que podria pertànyer al corredor.

Accés: A Romanyà de la Selva agafar la carretera que va a la urbanització Mas Nou. A uns 2,5 km agafar, a la dreta, el trencant a la urbanització Roca de Malvet. Baixar fins el parc esportiu. A la dreta de la carretera, vorejar el xalet nº 92 i entrar al bosc vers ponent 30 m fins just darrera, i a tocar, està el dolmen.

Accés

Fotos

Mapes: ICC, topogràfic 1:50000.
Muntatge (2015) i fotografies de Francesc Baldrís (2014).
